

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1ste April 1876.

N°. 55.

Udgivet 23de December.

1897.

Taxter,

16 Decbr

vedtagne af Bergens Kommunestyre 13de December 1897 i Genhold til Lov om Forhyrings-, Fæste- og Engagementskontorer af 12te Juni 1896 § 7, Post 2, approberede af Stiftamtmanden i Bergens Stift 16de December 1897.

For dem, der i Medhold af Lov om Forhyrings-, Fæste- og Engagementskontorer af 12te Juni 1896 § 1 har erholdt Bevilling til at optræde som Mellemmand ved Forhyring af Ejendomme, fastsættes, i Genhold til samme Lovs § 7 Post 2, følgende Taxter for den Godtgjørelse, som de skal være berettigede til at oppebære ved Forhyringer, der er afsluttede ved deres Mellemkomst:

For Hyrer under Kr. 30 pr. Maaned Kr. 1,00

„ Hyrer fra Kr. 30 til og med Kr. 60 „ 1,50

„ Hyrer over Kr. 60 „ 2,00

Denne Godtgjørelse bliver at erlægge saavel af vedkommende Næder, som af den Forhyrede.

Kongelig Resolution

18 Decbr.

af 18de December.

I Genhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Hurums Herred, Buseruds Amt, under 16de Oktober 1897 fattet Beslutning angaaende Tillæg til § 8 i de ved Kongelig Resolution af 26de Juni 1893 stadfæstede Politivedtægter for bemeldte Herred.

Tillægget er saalydende:

„Landsmanden kan paa Steder inden Herredet med hymæssig eller tættere Bebyggelse forbyde offentlig Dans eller anden Lystighed, naar Naboernes Ro derved forstyrres.“

18 Decbr.

Kongelig Resolution

af 18de December.

1. I Genhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Vessen Herred, Nordlands Amt under 15de Februar og 4de Oktober 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. Den Kongelige Resolution af 21de Februar 1885, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadevorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for Vessen Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei (hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Bei eller Adkomst, der er aaben for almindelig Færdsel, saavel Gangsti som Kjørevei) maa Dplob eller Sammenstimlen af Folt, Slagsmaal, Strigen eller anden Larmende, voldsom eller fornærmelig Adfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres, den Vejfarende forulempes eller Færdselen hemmes, ikke finde Sted. Det er forbudt paa eller ved offentlig Bei at fortære berusende Drikke, spille Kort eller danse.

§ 2. Uden fyldestgjørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Port, Dør, Væg eller Vindu eller udenfor anden Mands Bolig foretage nogen som helst Handling, hvorved Beboerne eller Omkringboende forstyrres, skræmmes eller forulempes.

§ 3. Ved Mineringsarbejder saavel som ved Omgang med Skydevaaben paa eller i Nærheden af offentlig Bei eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 4. Uvorden Kjørsel eller Riden paa offentlig Bei maa ikke finde Sted. Ei heller maa Kjørerestfab overlæsses saaledes, at det ikke af det anvendte Forspand uden utilbørlig Kraftanstrengelse kan trækkes frem. Ved Kjørsel med forspændte Heste, som ikke kjøres af særskilt Kjørefarl, maa iagttages tilbørlig Forsigtighed, saa Færdselen ikke derved paa nogen Maade besværliggjøres. Rejsende, som medfører Heste, der ikke er forspændt Kjøretøi og saaledes ikke kjøres, skal have disse forsvarlig bundne, saaledes at ikke flere end 2 Heste gaar ved Siden af hinanden i Reien.

Paa Hvilesteder ved offentlig Bei skal Heste saavel uden som med Kjøretøi tilligemed dette føres til Siden, saa Kjørebane (den halve Bei) er fri.

Paa offentlig Bei maa den Kjørende eller Ridende ikke forlade sin Hest uden at sørge for, at der med samme føres forsvarligt Tilsyn eller at den er forsvarlig bunden.

Paa Vinterføre maa den Kjørende anbringe Vælder eller Vækker paa sine Heste.

§ 5. Ved Kjelteagning og Skiløbning paa offentlig Vei 18 Decbr. maa tilbørlig Forsigtighed iagttages, saa at Færdselen ikke hemmes eller Vejfarende forulempes.

§ 6. Det er forbudt at lade Hingste gaa løse i uindhegnet til offentlig Vei stødende Havnegang saavelsom i Indhegninger ved offentlig Landevei, medmindre Indhegningerne er forsynede med saa høit og stærkt Gjærde, at Hingstene ikke kan springe over eller trænge igjennem. Det samme gjælder ogsaa med Hensyn til onde Tyre eller andre for den personlige Sikkerhed farlige Dyr. Ved Driven af Oksar langs Veien maa tilbørlig Forsigtighed iagttages. Heste eller andre Dyr, som tjøres i Nærheden af offentlig Vei, maa tjøres saa forsvarlig, at de ikke kan slide sig løs eller paa anden Maade er istand til at trække sig over til Veien eller komme indenfor Veigraen.

§ 7. Naar Hunde viser sig glubste eller bidste eller har den Bane at forulempe Mennesker eller Heste ved paa offentlig Færdselsvei at fare mod dem eller gjo ad dem, skal Eieren, naar Politiet forlanger det, være pligtig at holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med forsvarlig Mundkurv.ungen maa hidse Hund paa Nogen eller unlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder Nogen.

§ 8. Det skal være forbudt Bjørnetræffere at gaa med Bjørne gennem Distriktet.

§ 9. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise- eller Drikkevarer, enten dette drives som Hovednæring eller Biværing, skal sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet forefalder, som strider mod Orden eller Sømmelighed.

§ 10.ungen maa paa offentligt Beværtningssted eller andre offentlige Steder gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende Udsjærd, hvorved andre Gjæster, Værten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 11. Offentlige Beværtnings- eller Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 9 Aften for Sønd- og Helligdage til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 11 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gjæster inddrages eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hindrer for Beværtning af Reisende i Hoteller eller Gæstgivergaarde eller paa almindelige Hvilesteder i den nævnte Del af Døgnet.

Ved Forfristerne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udsjænkning af Brændevin og Al. m. m. ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 12. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Uhygighed maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse

18 Decbr. til Lensmanden, som kan paabyde dens Dphør Kl. 10 Aften. Saa-
danne Sammenkomster kan forbydes af Politiet, hvor det har skjellig
Grund til at befrygte, at der vil ske Brud paa Orden og Sæde-
lighed.

§ 13. 1ste Juledag, Skjærthorsdag, Langfredag, 1ste Paafe-
dag, Bededag, Kristi Himmelfartsdag og 1ste Pintsedag er det for-
budt at holde offentlig Dans og at give offentlige Forestillinger.

§ 14. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af
det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar
ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra 2 til
800 Kroner, der tilfalder Herredskassen.

18 Decbr.

Kongelig Resolution

af 18de December.

Det bestemmes:

1. At Lov af 28de September 1857 indeholdende For-
andring i Reglerne for Bestyrelsen og Behandlin-
gen af Umyndiges Midler fra 1ste Januar 1899, for-
saavidt dette ikke allerede tidligere er bestemt, skal være
gjældende for Tromsø og Finmarkens Landdistrikter
— dog saaledes, at de fornødne Valg bliver at foretage i
Løbet af Aaret 1898.
2. At Justits- og Politidepartementet bemyndiges til at fastsætte
de for Overgangstiden fornødne Forskrifter til Gjennemførelse
af den i Post 1 omhandlede Ordning.
3. At vedlagte Regler om Førelse af de ved den i Post 1 nævnte
Lov foreskrevne Overformynderregnskaber samt om deres Revi-
sion med tilhørende Schemaer fra 1ste Januar 1898 træder
istedetfor de ved Kongelig Resolution af 8de December 1858
givne Bestemmelse herom. *)

18 Decbr.

Kongelig Resolution

af 18de December.

De af Akers Herredsstyrelse i Møder den 4de Juni og
10de September 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyg-

*) Reglerne vil blive indtagne i Lovtidendens 2den Afdeling.

gelse og Slutning af Skogbrand i Herredet approberes i 18 Decbr. Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Jld i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog saaledes, at § 15 skal lyde: Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste Marts 1898.

Reglerne er efter dette saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende Brandroder (eller Distrikter), nemlig:

A. Vestre Aker i 8 Brandroder, med Grændser som følger:

1ste Rode omfatter hele Bygdo med Verne, dog skal Skabos og Frognerkilens Fabrikker tilhøre 3die Rode.

2den Rode omfatter Distriktet, der ligger mellem Bestumfilen og Lysakerfjorden til Lysakerelven mod Syd, langs Lysakerelven til Grini Bro mod Vest, fra Grini Bro langs Grini veien og Sørkedalsveien til Smestad Bro mod Nord, langs Smestad og Høfselven til Bestumfilen mod Øst.

3die Rode grændser i Vest mod No. 2 fra Bestumfilen til Smestad Bro, derfra langs Holmenelven i hele dens Længde til og med øvre Frognerfæter, videre ret nordover over Tryvandskøiden, Pinsliaasen og i ret Linie paa Sæterkollen. Mod Nord i ret Linie østover til Blankvandet, mod Nordøst en ret Linie fra Blankvandet til Aaklungen, derfra over Skjærvenaasen til Brække. Østgrændsen: Akerselven til Bygrændsen. Til denne Rode henhører desuden Skabos og Frognerkilens Fabrikker.

4de Rode. Syd- og Vestgrændsen dannes af, hvad der ligger paa Østfiden af Sørkedalsveien fra Smestad Bro til Bogstadvandet, Bogstadvandet og Elven op Sørkedalen til Kapellet, derfra langs Langlivsdraget til Amtsgrændsen i Sydenden af Langlivandet. Nordgrændsen: fra Langlidammen langs Amtsgrændsen til Smedmyrene. Østgrændsen: sydover over Heistampen, Raakollen, Finnerudskøiden og Sæterkollen, derfra i ret Linie til Pinslikøiden, videre i ret Linie til Tryvandskøiden, derfra i ret Linie til Sæterternets Sydende, langs den af samme udgaaende Bæk i hele dens Længde til Smestad Bro.

5te Rode. Grændsen dannes mod Syd af Rode No. 2, i Vest Prestegjældsgrændsen, i Nord Amtsgrændsen til Langlivandets Sydende og mod Øst 4de Rode.

6te Rode. Vestgrændsen dannes af Rode No. 3 og 4, videre mod Nord af Amtsgrændsen til Maafos i Katnoselven og følger Elven til Sandungen. Østgrændsen: Hovedvassdraget fra Sandungen til Maribalsvandet, langs dette til Brække, derfra til Aaklungen og videre til Blankvandet.

7de Rode. Vestgrændsen: Rode No. 6, Nordgrændsen: Amtsdelet til Skinsfot, Østgrændsen: Prestegjældsdelet til El-

18 Decbr.

vand, Laugvand, Trehørningen og Helgern, derfra følges Vassdraget til Maridalsvandet.

8de Kode grændser mod Nord og Vest mod 7de Kode, mod Øst og Syd Prestegjældsgrændserne mod Hakkedal, Rittedal og Østre Aker til Bygrændsen, langs denne til Akerselven.

B. Østre Aker inddeles i 6 Brandroder med Grændser, som følger:

1ste Kode. I Syd og Vest Prestegjældsgrændsen, i Nord Vianselven fra Søen til Viabro, derfra Viabrohaussæen til Prestegjældsgrændsen (Eki).

2den Kode. Nordgrændsen: fra Viabro, Viansbroen til Enebakveien, Østensjøveien, Østensjøgaden og Ulstrupveien over Luthbandet til Prestegjældsgrændsen. Begge Østensjøgaardene og alle Røtlevandsstogene tilhører denne Kode.

3die Kode. I Vest Søen fra Bygrændsen til Lian Elv. I Syd og Øst denne Elv, til den passerer af Enebakveien (der fører fra Klemetsrud Skole til Nyen) følger denne nordover forbi Altsjø til Bygrændsen. Mod Nord: Bygrændsen. Denne Kode omfatter desuden Verne i Østre Aker.

4de Kode. I Vest Kode No. 3, i Nord Voelven, følger denne til Strømsveien, saa denne til Prestegjældsgrændsen.

5te Kode. I Syd Kode No. 4's Nordgrændse, i Øst: Prestegjældsgrændsen til Trondhjemsveien, i Vest: Trondhjemsveien til Borrebæk (Linderud) derfra Øernveien til Bygrændsen.

6te Kode. I Øst: Kode No. 5, i Nord: Prestegjældsgrændsen, i Vest: vestre Aker og i Syd: Bygrændsen.

Hvor de ovenforeslaaede Grændser ikke følger Eiendommenes Grændser, hører hele Eiendommen til den Brandrode, hvor Hovedhøllets Huse er beliggende.

§ 2. For hver Brandrode udvælger Herredsstyrelsen en Brandmester (eller Brandfoged) tilligemed Suppleant. Disse er pligtige til at fungere i 3 Aar, hvorefter Vedkommende kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid. Viser de sig forsømmelige eller uduelige i sin Stilling, kan de naarfømhelst afløses af Herredsstyrelsen. Brandmestrene tilpligtes under Tjeneste at bære en af Formandskabet godkjendt og af Herredskassen anskaffet Uniformshue.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren, saasnart han bliver vidende om, at Skovbrand er udbrudt, at hidsende Lensmanden og ved udsendt Budstikke pr. Ekspres eller paa anden hensigtsmæssig Maade hurtigt muligt at indkalde det fornødne Mandskab og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at lede Slutningsarbeidet. Er det nødvendigt, har han tillige at underrette de øvrige Brandmestre for at faa tilkaldt Mandskab ogsaa fra de andre Brandroder.

Naar flere Brandmestre er tilstede, fører den af dem, inden hvis 18 Decbr. Rode Branden er opstaaet, Overledelsen af Slutningsarbeidet.

For Brandmesteren søges om Politimyndighed.

§ 4. Enhver Eier af matrikuleret Eiendom inden Herredet er i Tilfælde af Skovbrand, strax han opdager den, eller efter Brandrodemesterens Tilsigelse, pligtig til uopholdelig at sende til Brandstedet følgende Mandstab i Forhold til Matrikultylden:

For en Eiendom under 1 Mark 0 Mand

" = " fra 1—5 " 1 Mand

" = " = 5—10 " 2 "

" = " = 10—20 " 3 "

" = " = 20—30 " 4 "

" = " = 30—40 " 5 "

o. s. v. en Mand for hver 10 Mark; dog er ingen pligtig til at skaffe mere end 12 Mand.

Disse Mænd har vedkommende Gaardeier, efter Brandmesterens nærmere Bestemmelse at forsyne med fornødne Redskaber, saasom Økse, Spade eller Hæke, samt yde dem Kost og Betaling i 3 Dage, hvilke Udgifter, om forlanges, refunderes af Herredsskassen.

Benyttes Mændene længere, betales de paa samme Maade, som andre Mandstaber overensstemmende med § 13.

§ 5. Foruden de Mandstaber, som Gaardeieren, ifølge foregaaende Paragraf, har at stille, er enhver inden Herredet bosat voksen arbejdsfor Mand, der kan ansees stiftet til at deltage i Slutningsarbeidet, og som ikke har gyldigt Forsald, pligtig til paa Brandmesterens Tilsigelse at indfinde sig snarest muligt paa Brandstedet, medhavende mulig forhaandenværende Redskaber, saasom Øxe, Spade eller Hæke, og der udføre, hvad Brandmesteren paalægger ham.

Bliver de ovennævnte Mødepligtige, der bor inden de Brandstedet nærmest liggende Roder, opmærksom paa Branden, og den synes at udvide sig, har de uden Tilsigelse hurtigst at begive sig til Brandstedet, melde sig for Brandmesteren og udføre, hvad denne paalægger dem. Derfor erholder de Betaling overensstemmende med § 13.

§ 6. Mandstab, som er opbudt til Slutning af Skovbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slutningsarbeidet, forinden vedkommende Brandmester dertil giver Tilladelse. Antages Ilden slukket, udvælger Brandmesteren nogle Mænd, der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblusning er forbi. Forinden Mandstabet forlader Brandstedet, bør Lederen af Arbeidet søge indhentet saavidt mulig noiagtig Oplysning om, hvorledes Ilden er opkommet.

§ 7. Til Stansning eller Begrænsning af Skovbrand kan Lederen af Slutningsarbeidet, uden Henhyn til Indsigelse fra Eiers Side, efter Omstændighederne lade fælde tilstødende Skov,

18 Decbr. grave Diger, nedrive Gjærder, optænde Modilsb og forøvrigt iværksætte de til Ildens Slutning fornødne Foranstaltninger; dog bør han, forinden der skrides til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tid og Omstændigheder tillader det, raadslaa med andre Brandmestre eller Medlemmer af Herredsstyrelsen, som maatte være tilstede.

§ 8. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om, at Skovbrand er opstaaet, er pligtig til snarest mulig derom at underrette vedkommende Brandmester.

§ 9. Herredsstyrelsen kan bestemme, at der i Tidsrummet fra 15de Mai til 1ste September, Dag og Nat paa visse Steder inden Herredet, fra hvilke der haves Udsigt over Skovterrænet, skal holdes Vagt, ligesom den ogsaa kan fatte Beslutning om Anlæg af Telefonledning til Vagststederne.

Naar Vagten opdager Ild eller mistænkelig Røg fra noget Sted i Skoven, har den hurtigst mulig derom at underrette nærmest boende Brandmester og selv begive sig til Stedet for om muligt at slukke eller begrænse Ilden.

§ 10. I Tiden fra 15de Mai til 1ste September maa Brandmesterne og deres Suppleanter ikke samtidig foretage Rejser udenfor Herredet (Rejser til Kristiania undtages) medmindre de har sørget for at stille Stedsfortrædere, forud godkendte af Formandskabet eller dets Ordfører.

§ 11. Umiddelbart efter enhver Skovbrand har vedkommende Brandmester at afgive til Formandskabet en Indberetning, indeholdende Oplysninger om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse, hvorvidt nogen har tilfidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt hvad forøvrigt kan antages at være af Interesse.

Af Indberetningen har Formandskabet at tilstille vedkommende Amtmand en Gjenpart.

§ 12. Brandmesterne har at aflægge Regnskab over de ifølge nærværende Regler paaløbende Udgifter efter en dem af Formandskabet meddelt nærmere Instrux.

§ 13. Brandmesteren tilkommer en Godtgjørelse af Kr. 5,00 for hver Dag, han i Stillings Medfør maa holde sig i Marken, hvorhos han af Formandskabet tilstaaes Erstatning for Skyds og andre nødvendige Udgifter. Benyttes egen Hest, betales som om Skyds var benyttet. Andre Mandskaber end de, som vedkommende Eiendomsbejiddere ifølge § 4 har at stille, tilstaaes en Betaling af Kr. 3,00 pr. Dag. Godtgjørelsen for den i § 9 omhandlede Vagt bestemmes af Herredsstyrelsen.

§ 14. De Udgifter, som foranlediges ved Iværksættelsen af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slutning af Skovbrand, udredes af Herredskassen.

§ 15. Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste Marts 1898.

Kongelig Resolution

18 Decbr.

af 18de December.

Efterstaaende af Søndre Mordals Herredsstyrelse i Møder den 17de December 1895, 24de April og 11te Juni 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre.

§ 1. Herredet inddeles i følgende Brandroder, nemlig:

- a. Bagns Rode omfattende alle Brug fra og med G.-No. 1 til og med G.-No. 39, herunder indbefattet Bagn og Reinskids Sameie.
- b. Hølera Rode omfattende alle Brug fra og med G.-No. 40 til og med G.-No. 68, B.-No. 1.
- c. Bægnadalens Rode omfattende de øvrige Brug i Bægnadalen.
- d. Ildjærnstad Rode omfattende nordre Hedals Fattigdistrikt undtagen Skogene i Væsfaret fra og med G.-No. 85, B.-No. 4 Bakkum og sydligere i Væsfaret beliggende Skoge, hvorimod den søndre Sameie tillægges.
- e. Nerstad Rode, der bestaar af den øvrige Del af Hedals Sogn.

§ 2. For hver Brandrode udvælger Herredsstyrelsen en Brandmester tilligemed Suppleant. Disse er pligtige at fungere i 3 Aar, hvorefter de kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid. Viser de sig forsømmelige eller uduelige i sin Stilling, kan de naarsomhelst af Herredsstyrelsen afskediges.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med, at Bestemmelsen i Lov af 14de Juli 1893 om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark ikke overtrædes, og pligter enhver Indvaaner af Herredet at bistaa Brandmesteren hermed og i Tilfælde gjøre Anmeldelse til denne. Saasnart han blir vidende om, at Skogbrand er udbrudt, har han ved udsendt Budstikke eller paa anden hensigtsmæssig Maade hurtigst muligt at indkalde det fornødne Mandskab og uophødelig begive sig til Brandstedet for at lede Slukningsarbeidet.

Er det nødvendigt, har han tillige at underrette de øvrige Brandmestre, for at faa tilkaldt Mandskab ogsaa fra de andre Brandroder.

Naar flere Brandmestre er tilstede, fører den af dem, inden vis Rode Branden er opstaaet, Overledelsen af Slukningsarbeidet.

Overtrædelser af Bestemmelserne i ovennævnte Lov af 14de

18 Decbr. Juli 1893 har Brandmesteren at anmeldte for Baatalemyndigheden.

§ 4. Enhver Eier af matrifuleret Eiendom inden Herredet, hvortil hører Skog, er i Tilfælde af Skogbrand pligtig til efter Brandmesterens Tilføjelse uopholdelig at staffe følgende Mandskab i Forhold til Matrifulshylden, nemlig:

For Brug fra 2 til 5 Mark 1 Mand.

" — " 5 " 10 — 2 —

" — " 10 " 15 — 3 —

o. s. v. i samme Forhold. Bestaar Bruget alene af Skog, har Eier af saadanne af Skyld 50 Ore til 2 Mark ogsaa at staffe 1 Mand. Eier af flere saadanne Brug beliggende i flere Roder og hvis samlede Skyld ikke udgjør over 50 Ore, pligter at præstere sit Mandskab i den Rode, inden hvilken hans største Brug er beliggende.

Disse Mænd har vedkommende Gaardeiere efter Brandmesterens nærmere Bestemmelser at forsyne med fornødne Redskaber saasom Oxe, Spade eller Hække samt yde dem Kost i 3 Dage, hvorhos de af vedkommende Sognekassee nyde en Dagsbetaling af indtil Kr. 1,20 efter Brandmesterens Bestemmelse.

Benyttes Mændene flere Dage, nyder de af samme Kasse og paa samme Maade en Dagsbetaling af indtil Kr. 2,00.

§ 5. Foruden de Mandskaber, som Gaardeieren ifølge foregaaende § har at stille, er enhver inden Herredet bosat voksen, arbeidsfør Mand, der kan ansees stiftet til at deltage i Slutningsarbeidet og som ikke har gyldigt Forsald, pligtig til paa Brandmesterens Tilføjelse at indfinde sig snarest muligt ved Brandstedet, medhavende mulig forhaandenværende Redskaber saasom Oxe, Spade og Hække og der udføre, hvad Brandmesteren paalægger ham. Herfor erholder han Betaling overensstemmende med § 4 sidste Pasfus.

§ 6. Mandskab, som er opbudt til Slutning af Skogbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slutningsarbeidet, forinden vedkommende Brandmester dertil giver Tilladelse. Antages Ilden slukket, udvælger Brandmesteren nogle Mænd, der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblussen er forbi.

Forinden Mandskabet forlader Brandstedet, bør Lederen af Arbeidet søge indhentet saavidt muligt nøiagtig Oplysning om, hvorledes Ilden er opkommen.

§ 7. Til Standsnings eller Begrænsnings af Skogbrand kan Lederen af Slutningsarbeidet, uden Hensyn til Indføjelse fra Eierens Side, efter Omstændighederne lade sælde tilstødende Skog, grave Diger, nedrive Gjerder, optænde Modbids og forøvrigt iværksætte de til Ildens Slutning fornødne Forpoininger, dog bør han, forinden der strides til alvorligere Forpoininger af denne Art, saavidt Tid og Omstændigheden tillader det, raadslaa med andre

Brandmestre eller Medlemmer af Herredsstyrelsen, som maatte være 18 Decbr. tilstede.

§ 8. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, er pligtig til snarest muligt derom at underrette vedkommende Brandmester.

§ 9. Herredsstyrelsen kan bestemme, at der i Tidsrummet fra 15de Mai til 30te August paa visse Steder inden Herredet skal holdes Vagt, ligesom den kan fatte Beslutning om Anlæg af Telefonledning til Vagststederne.

Naar Vagten opdager Ild eller mistænkelig Røg fra noget Sted i Skogen, har den hurtigst muligt derom at underrette nærmestboende Brandmester og selv begive sig til Stedet, for om mulig at slukke eller begrænse Ilden.

§ 10. I Tiden fra 15de Mai til 30te August maa Brandmesterne og deres Suppleanter ikke foretage Reiser udenfor Herredet, medmindre de har sørget for at stille Stedfortræder, som godkendes af Herredsstyrelsen.

§ 11. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandmester at afgive til Herredsstyrelsen en Indberetning indeholdende Oplysninger om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse, hvorvidt nogen har tilfidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt hvad forøvrigt kan antages at være af Interesse.

Af Indberetningen blir en Gjenpart at tilstille vedkommen Amtmand.

§ 12. Brandmesterne har at aflægge Regnskab over de ifølge nærværende Regler paaløbne Udgifter efter en dem af Herredsstyrelsen meddelt Instrux.

§ 13. Herredsstyrelsen fastsætter den Godtgjørelse, der tilkommer Brandmesterne; denne Godtgjørelse udredes af Herredskassen.

Andre Udgifter, forsaavidt de ikke efter § 4 bæres af den enkelte Eiendomsbesidder, forstydes af vedkommende Sogneskasse efter Sognestyrets Bevilgning, og udlignes paa Sognets Matrifulskuld, dog saaledes, at herfra efter Sognestyrets Bestemmelser kan undtages Jord- og Sæterbrug, hvortil der enten ikke hører Skog eller hvis Skog eller Skogrettighed er af saa liden Værdi, at Sognestyret finder, at vedkommende Brug bør fritages for at deltage i Udgifterne.

Udgifter af denne Art, paadragne ved Ildbrand i Vagn og Reinkids Sameie, bæres af Sameieskassen.

Sognestyret kan bestemme, at der ved Udligning paa anført Maade oprettes et særskilt Fond til Benyttelse i det i anden Paragraf af denne § omhandlede Diemed.

§ 14. I Tilfælde af at Naboherred vedtager lignende Bestemmelser, pligter Mandskaber fra den Rode, der grænser til

18 Decbr. dette, paa foranførte Vilkaar iøvrigt, efter Brandmesterens Tilfigelse at forrette i nærmeste Rode i Naboherredet.

§ 15. Overtrædelse af disse Regler straffes efter Lov af 14de Juli 1893 § 6 med Bøder, forsaavidt ingen strengere Straffebestemmelse maatte være anvendelig.

§ 16. Nærværende Regler træder i Kraft den 15de Mai 1898.

18 Decbr.

Kongelig Resolution

af 18de December.

Efterstaaende af Hurum Herredsstyrelse i Møder den 6te December 1895, 10de Februar 1896 og 11te Juni 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Herredet approberes i Genhold til Lov om Indstrækninger i Brug af Jld i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende inddtil videre.

§ 1. Hurum Herred inddeles i følgende Roder:

1ste Rode indbefattende Haltvedt til og med Sem.

2den " indbefattende Eiendommene i Trondstadsjærdingen.

3die " omfattende Sætre til og med Borsand.

4de " Eltorn til og med Tofte.

§ 2. I enhver Rode udvælges en Brandmester og en Suppleant. Disse udvælges af Herredsstyrelsen, fungerer i 3 Aar og bør vælges blandt de i Bygden boende Mænd, der er interesserede i Skog.

§ 3. I Tilfælde af Skogbrand har Brandmesteren at tilfuge det fornødne Slukningsmandskab og om fornødiges øieblikkelig at varfle de andre Brandmestre. Brandmesteren i det Distrikt, hvor Skogbrand opstaar, har at lede Arbeidet med Slukningen.

§ 4. Enhver i Herredet arbejdsfær Mand er i Tilfælde af Skogbrand pligtig til efter Brandmesterens Tilfigelse uopholdelig at fremmøde ved Brandstedet forsynet med de Redskaber, som forlanges, forat deltage i Slukningsarbeidet. Niste maa medtages for mindst et Døgn. Skulde videre Mad til Slukningsmandskabet være fornøden, anskaffes denne efter Forlangende af vedkommende Brandmester paa Kommunens Bekostning, hvorover Regning tilstilles Ordføreren,

§ 5. Herredsstyrelsen kan efter Forslag af Brandmestrene oprette Vagthold paa Stikvandskollen bestyret af en med Politimyndighed autoriseret lokaltkjendt Betjent i de varmeste Sommer-

maaneder Juni, Juli og August, væsentlig Tordag, Søndag og 18 Decbr. Mandag i hver Uge.

Udgifterne hertil udredes indtil videre af Herredskassen.

§ 6. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, er pligtig til snarest mulig derom at underrette vedkommende Brandmester.

§ 7. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandmester at indsende til Herredsstyrelsen Regnskab og Indberetning indeholdende Oplysninger over Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse, hvorvidt nogen har tilfidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt hvad forøvrigt kan antages at være af Interesse.

Af Indberetningen bliver en Gjenpart at tilstille vedkommende Amtmand.

§ 8. De Udgifter, som foranlediges af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slutning af Skogbrand, udlignes, forsaavidt de ikke overstiger Kr. 300,00, sammen med og paa samme Maade som de øvrige Herredsudgifter.

Overstiger nævnte Udgifter Kr. 300,00 pr. Aar, bliver den overstygende Del at udligne paa Herredets Matrikulsfyld.

§ 9. Overtrædelse af nærværende Regler straffes efter Lov af 14de Juli 1893 § 6.

§ 10. Reglerne træder i Kraft fra 1ste April 1898.

Kongelig Resolution

af 18de December.

18 Decbr.

De af Dybvaaag Herredsstyrelse i Møde den 10de August 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slutning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog saaledes at § 12 skal lyde:

Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste Marts 1898.

Reglerne er efter dette saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende Brandroder:

1. Lyngør, omfattende yttre og indre Lyngør samt Stensøen.
2. Åsteroen.
3. Sandøen.
4. Boroen.
5. Gidbo Skolefreds.
6. Dybvaaag Skolefreds.
7. Givning Skolefreds.
8. Tverdalssøen.

18 Decbr.

9. Flostadoen.

10. Vatnebo Skolefreds.

§ 2. For hver Brandrode udvælger Herredsstyrelsen en Brandmester tilligemed Suppleant. Disse er pligtige til at fungere i tre Aar, hvorefter Vedkommende kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid. Ingen inden Herredet boende Eier, Bestyrer eller Bruger af matrifuleret Jord som er under 57 Aar, kan undslaa sig for Valg til nævnte Funktion.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 angaaende Brug af Ild i Skov og Mark ikke overtrædes, og har han, saasnart han blir vidende om, at Skovbrand er udbrudt, ved Budstikke eller paa anden hensigtsmæssig Maade hurtigst muligt at indkalde det fornødne Mandskab og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at lede Slutningsarbeidet. Er det nødvendigt, har han tillige at underrette de øvrige Brandmestre for at faa tilkaldt Mandskab ogsaa fra de andre Brandroder. Naar flere Brandmestere er tilstede, fører den af dem, inden hvis Rode Branden er opstaaet, Overledelsen af Slutningsarbeidet.

§ 4. Enhver, som blir vidende om, at Skovbrand er opstaaet, er forpligtet til ufortøvet derom at afgive Underretning til nærmeste Brandmester, Skoveier eller Gaardbruger og forøvrigt til alle, som antreffes.

§ 5. Enhver inden Brandroden, i Tilfælde Herredet, bosat voksen arbejdsfør Mand, der kan ansees skiftet til at deltage i Slutningsarbeidet, og som ikke har gyldigt Forsald, er pligtig til saavel uden som paa Brandmesterens Tilsigelse at indfinde sig snarest muligt paa Brandstedet medhavende mulig forhaandenværende Redskaber saasom Øxe, Spade, Haks, Vandbøtte og der udføre hvad Brandmesteren paalægger ham.

§ 6. Mandskab, som er opbudt til Slutning af Skovbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slutningsarbeidet, forinden vedkommende Brandmester dertil giver Tilladelse.

Antages Ilden slukket, udvælger Brandmesteren nogle Mænd, der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblussen er forbi.

Forinden Mandskabet forlader Brandstedet, bør Lederen af Arbeidet søge indhentet saavidt muligt noiagtig Oplysning om, hvorledes Ilden er opkommen.

§ 7. Til Slutning eller Begrænsning af Skovbrand kan Lederen af Slutningsarbeidet uden Hensyn til Indsigelse fra Eierens Side efter Omstændighederne lade fælde tilstødende Skov, grave Diger, nedrive Gjerder, optænde Mobild og forøvrigt iværksætte de til Ildens Slutning fornødne Forpoininger, dog bør han, forinden der frides til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tid og Omstændigheder tillader det, raadslaa med andre

Brandmestre eller Medlemmer af Herredsstyrelsen, som maatte 18 Decbr. være tilstede.

§ 8. Befindes det, at Slutning af en Skovbrand har paaført enkelte af Deltagerne eller Skoveierne særdeles store eller uforholdsmæssige Opgifter eller Udgifter, heri ikke indbefattet Odelæggelse af Skov, kan Skoveierne i vedkommende Rode (og for Landsiden i Dybbaaes Vedkommende ogsaa tilstødende Rode) ved Flertal i et af den selv afholdt og af Brandmesteren sammenkaldt Møde beslutte at tilstaa Vedkommende en rimelig afpasset Godtgørelse. Møderne ledes af Brandmesteren.

§ 9. De Udgifter, som maatte foranlediges ifølge § 8, udlignes paa de der nævnte Brandroders Skoveiere i Forhold til deres Skoves Værdi af tvende af dem selv i eller udenfor deres Midte valgte Mænd i Forening med Brandmesteren, der har at indfordre og til Vedkommende at udbetale det udlignede Beløb og derfor at aflægge Regnskab for Skoveierne.

§ 10. Umiddelbart efter enhver Skovbrand har vedkommende Brandmester at afgive til Herredsstyrelsen en Indberetning indeholdende Oplysninger om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse, hvorvidt nogen har tilfidefat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt iøvrigt hvad der maatte være af Interesse. Af Indberetningen bliver en Gjenpart at tilstille vedkommende Amtmand.

§ 11. Overtrædelse af Reglerne straffes efter Lov af 14de Juli 1893 § 6 med Bøder, forsaavidt ingen strengere Straffebestemmelse maatte komme til Anvendelse.

§ 12. Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste Marts 1898.

Kongelig Resolution

af 18de December.

18 Decbr.

De af Landvigs Herredsstyrelse i Møder den 7de December 1895, 27de Januar 1896, 26de April og 19de Juni 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slutning af Skovbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skov og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog saaledes at § 8 skal lyde: Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste Marts 1898.

Reglerne er efter dette saalydende:

§ 1, Herredet inddeles i følgende Brandroder:

- 18 Decbr. Roden A. bestaaende af Gaardene Tjore, Tjorestranden, Skoddet, Stole, Strandsjorden, Bjoroen, Haaben, Tingvold, Østerhus (ytre), Lien, Liensægre, Molland, Vasse, Nagre, Morholt, Aasen og Hommedals Prestegaard.
- B. Landvik, Havstad, Raannen, Imenes, Storenes og Liene.
- C. Dolholt, Batnesstrand, Hesthagen, Inntjore, Dyssefil, Jaavold, Østevik, Tangarholt og Fladen.
- D. Dokkedal, Udjus, Nærebø, Einertaa, Midstu, Torp, Østerhus (øvre), Lunden og Møretaa.
- E. Veisland, Hundland, Koineland, Fillingtveit, Austland, Gusdal og Tolleholmen.
- F. Bjorkos (vestre og østre), Grøslø, Balluland, Stalleland, Hardeberg (store og lille) samt Die.
- G. Sollid, Risdal, Mætveit, Vonebu, Riland, Bolden, Urdalen, Haaland, Igland og Birkedal.
- H. Tostedal, Hunsdal, Horte, Bærli, Helleland, Tønnesol, Haugebu og Bjorhuslien.
- I. Hølleren, Gurebu, Reset, Bømdalen, Skistenes og Søndlesøen.

§ 2. For hver Brandrode udvælger Herredsstyrelsen en Brandmester tilligemed Suppleant. Disse er pligtige til at fungere i tre Aar, hvorefter Vedkommende kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren:

- At holde Die med, at Bestemmelsen i Lov af 14de Juli 1893 om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark ikke overtrædes. Efter Overtrædelse, har han at anmelde denne for Raataalemyndigheden.
- Saa snart han er bleven vidende om, at Skogbrand er udbrudt, hurtigst muligt at indkalde det fornødne Mandskab og begive sig til Brandstedet for at lede Slukningsarbeidet. I fornødent Fald kan Mandskab tilkaldes fra hvilken som helst Brandrode. I vanskelige Tilfælde har han at budsende Lensmanden og at handle i Samraad med ham eller andre kyndige Mænd.
- Efterat Branden er begrænset eller dæmpet, har han at anordne fornøden Vagt, indtil at al Fare for Ildens Udbredelse eller Opblusning er forbi.

§ 4. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, er pligtig til snarest muligt derom at underrette vedkommende Brandmester. Ligesaa er enhver pligtig til at være Brandmesteren behjælpelig med at indkalde Mandskab.

§ 5. Enhver inden Herredet bosat, voksen, arbejdsfær Mand, der ansees stiftet til at deltage i Slukningsarbeidet og ikke har gyldigt Forsald, er pligtig til efter Budsendelse fra en Brandmester

at indfinde sig paa Brandstedet medhavende mulig forhaanden- 18 Decbr.
værende Redskaber, saasom Øge, Spade eller Haffe og der udføre,
hvad Brandmesteren paalægger ham.

Slukningsarbeidet bliver at anse som en Hjælp, der i Al-
mindelighed bør ydes uden Betaling. Men vedvarer Arbeidet i
flere Dage (mindst over 2) kan Vedkommende (Brandmesteren heri
indbefattet) efter indgIVEN Forestilling vente sig af Herredskassen
tilstaaet en efter Omstændighederne passende Godtgjørelse.

§ 6. Strax efter enhver Skogbrand har vedkommende
Brandmester at afgive til Herredsstyrelsen en Indberetning inde-
holdende Oplysning om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens
Størrelse og om, hvorvidt nogen har tilfidesat de Pligter, som
nærværende Regler paalægger, samt hvad iøvrigt kan antages at
være af Interesse.

Af Indberetningen bliver en Gjenpart at tilstille vedkommende
Amtmand.

§ 7. Overtrædelse af nærværende Regler straffes efter Lov
af 14de Juli 1893 med Bøder.

§ 8. Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste Marts
1898.

Kongelig Resolution

18 Decbr.

af 18de December.

I Medhold af § 89 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets
Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896
meddeles Stadsfæstelse paa den af Drøbaks Kommunistyre i Møde
7de Juli 1897 fattede Beslutning om Forbud mod fremtidig
Tækning af Tage med krum Tagsten, saaledes at Beslutningen
træder i Kraft fra 1ste Januar 1898.

Kongelig Resolution

18 Decbr.

af 18de December.

I Henhold til § 88 i Lov om Bygningsvæsenet for
Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de
Juli 1896 bestemmes:

1. At bemeldte Lov skal være gjældende for den Del af den
til Kjøbstaden Moss stødende Forstad „Krabben“,
som ligger over 200 m. udenfor nævnte By's Grændser indtil
Torberød Gaards Havegræde og i en Udstrækning af 100 m.

18 Decbr.

paa hver Side af den fra Værftsgaden i Moss gennem „Krabben“ førende Vej.

2. At nævnte Rjbstads Bygningskommissions og Reguleringskommissions Virksomhed udvides til nævnte Strækning, der i de Nuliggender, der gaar ind under ovennævnte Lov, ligeledes skal henhøre under Moss Bys Kommune styre.

3. At ovennævnte Forstads Indvaanere efter Regler, som senere nærmere maatte blive bestemte, skal deltage i Udgifterne ved Moss Bys Bygningsvæsen.

Udgiver: E. R. Bergmann.

Grøndahl & Søn Bogtrykkeri.